440Clàssica&Jazz | Sergi Núñez | Actualitzat el 23/08/2021 a les 14:00

Florian Boesch i l'art d'apoderar-se del lied

Aquest cap de setmana la Schubertíada ha acollit a la Canònica de Vilabertran les actuacions de Florian Boesch i Malcolm Martineau, i d'Emma Stratton

Florian Boesch i Malcolm Martineau | Sílvia Pujalte

Vilabertran ha tornat a inundar-se un any més del millor lied d'arreu. Diferents personalitats tan destacades com emergents han trepitjat l'Alt Empordà per oferir les seves magistrals interpretacions de cançó lírica de tradició germànica. Aquest cap de setmana, concretament, s'hi ha pogut gaudir de dues actuacions amb ingredients ben diferents i contrastants: **Florian Boesch i Malcolm Martineau**, i **Emma Stratton**.

El dissabte al capvespre era el torn del reputat barítion austríac **Florian Boesch**, que va estar acompanyat del pianista escocès **Malcolm Martineau**, a la majestuosa església de Santa Maria de Vilabertran. Plegats van interpretar un lied ben especial, com és el *Cant del Cigne* de **Franz Schubert**, una de les darreres obres del compositor alemany. Amb text de Ludwig Rellstab i Heinrich Heine, **Boesch** ràpidament va mostrar al públic empordanès el seu enorme domini del repertori i la seva gran facilitat per fer-se seves cadascuna de les cançons del recull. Al llarg dels seixanta minuts d'actuació, **Boesch**, escortat en tot moment per **Martineau**, va mostrar tot un ventall de colors i detalls, valent-se dels seus canvis dinàmics i d'un ús extens de tot el seu registre vocal.

Florian Boesch i Malcolm Martineau Foto: Sílvia Pujalte

Probablement, el moment més destacat de tot el concert van ser les dues cançons finals, "El doble" i "L'atles". Amb un caràcter un punt melancòlic i sobretot tràgic, **Boesch** va portar el dramatisme fins al seu punt més àlgid i va tancar el lied de la forma més majestuosa possible, fet que li va valer llargs aplaudiments del públic. El duet, en retorn de la gratitud del públic, va oferir un doble bis final més pausat, amb música del mateix **Schubert** i lletra d'un dels màxims exponents de la literatura alemanya, com és Goethe.

L'endemà, a mig matí, al mateix escenari, debutava a la Schubertíada la palsenca **Emma Stratton**. Amb tan sols 22 anys i acabada de graduar a l'ESMUC, la jove pianista catalana va demostrar l'encert d'apostar pels joves talents. Amb un repertori divers, **Stratton** va obrir l'actuació amb la *Sonata n.3 en si bemoll major* de **Mozart**, que va interpretar d'una manera molt delicada, cuidant al màxim la direcció i la conducció de les diferents melodies. Just després, la palsenca va oferir la *Sonata n.4 en do menor* de **Serguei Prokòfiev**, contrastant amb el llenguatge del lied romàntic amb les constants dissonàncies i cromatismes que situen l'obra en unes sonoritats molt més pròpies del segle XX.

Emma Stratton Foto: Sílvia Pujalte

Com a plat final, **Stratton** es va endinsar de ple en el segle XIX a través del *Carnaval* de **Robert Schumann**: una vintena de peces breus pianístiques que evoquen diversos personatges teatrals, amics seus i, fins i tot, a ell mateix. A través del recorregut per les diferents obres, la jove intèrpret va fer un viatge per diferents estats d'ànim per construir una actuació entretinguda i del tot agradable. Per a aquells qui ho desitgin, el concert es podrà recuperar aquesta tardor amb Catalunya Música, que el va enregistrar en la totalitat.

La Schubertíada d'enguany seguirà encara a ple rendiment fins al 29 d'agost. La propera actuació tindrà lloc demà amb el barítion **Samuel Hasselhorn** i també hi passaran altres artistes com la pianista **Imogen Cooper**, el violoncel·lista **Edgar Moreau** o el **Quartet Casals**, que tancarà aquesta edició el proper diumenge.